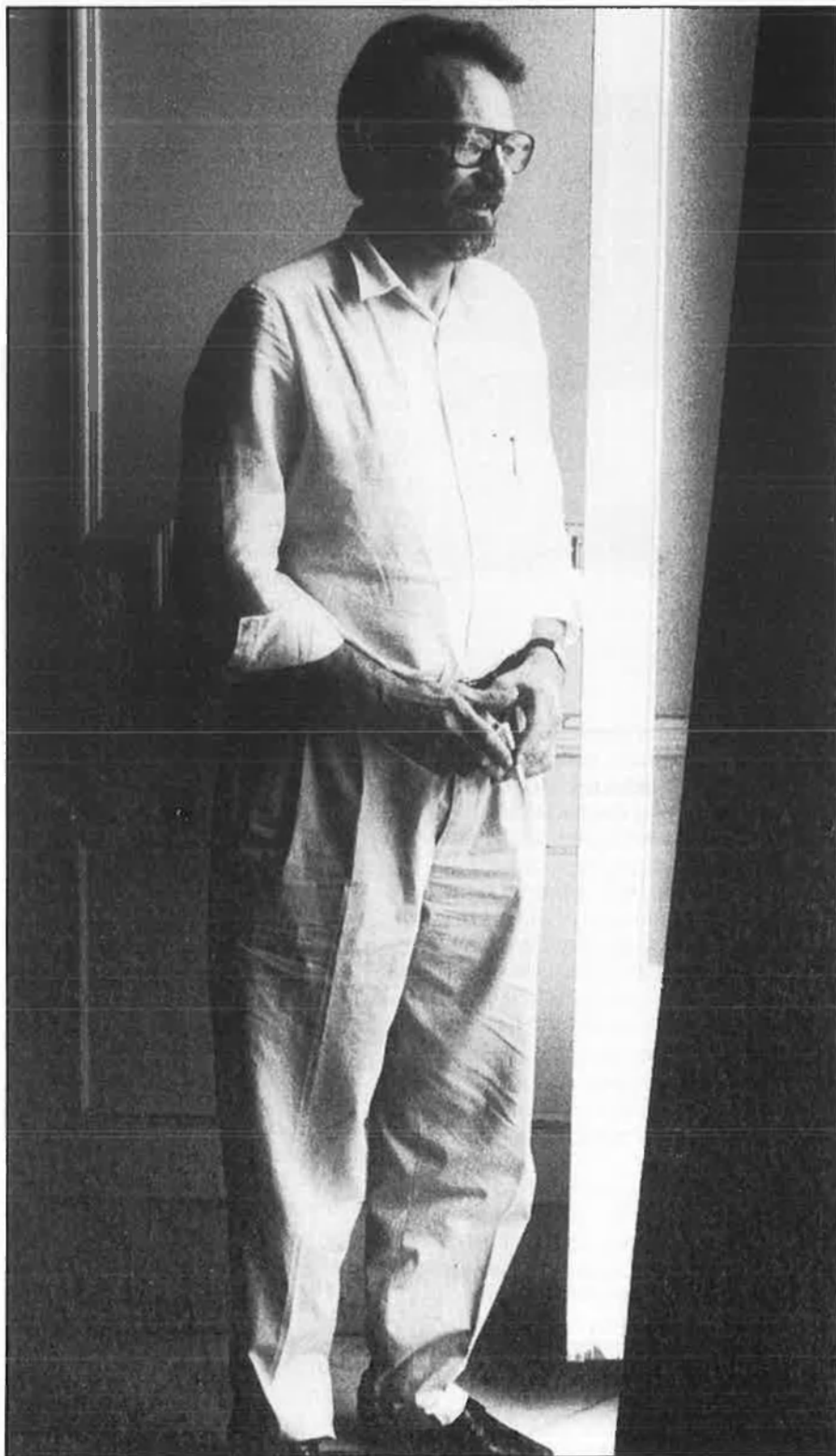

La finca de Boado

La pèrdua de diversos regidors, la negativa de molts militants a secundar el pacte d'estratègia antisocialista amb el Partit Popular i la separació de la vida institucional del dirigent de Castelló Pere Gozalbo, són alguns dels fantasmes que el CDS valencià arrossega en aquestes eleccions.

José Luis Boado, el 'rei' del CDS valencià.

Eugènia Domingo

Pedro Gozalbo Herrero, diputat autonòmic i president provincial del centrisme castellanenc, era el candidat dels suaristes a president de la Generalitat, comptant amb plens poders per a dirigir la política parlamentària del seu grup a les Corts. Però el pròxim dia 21, quan comence a esclatar l'artilleria en el gran debat sobre l'estat del país, Gozalbo no serà portaveu del CDS davant de Lerma. Un altre company de partit, probablement **Rafael Luis Gil-Orozco**, ocuparà el seu lloc.

Gozalbo va dimitir del seu paper de capità parlamentari del CDS després de ser entrebancat i desautoritzat diverses vegades pel superaparell del centrisme valencià, que detenen els altres dos presidents, el valencià **José Luis Boado Martínez**, que és també secretari federal del partit, i **Rafael Martínez-Campillo** que, a més de número u del CDS-Alacant, és president federal, diputat al Congrés espanyol i, des de fa dies, coordinador nacional de la política interna del CDS. Gozalbo va pecar quan va criticar públicament la falta de programa centrista i d'horitzó institucional. En algunes ocasions, el castellanenc va fer votacions *sui generis* a les Corts, en contra de les consignes **Campillo-Boado**.

Al terratrèmol parlamentari, els centristes hi han d'afegir ara l'huracà municipal del seu conjunt a l'Ajuntament de València. De cinc regidors que hi tenien, només n'hi queden dos. La germana del secretari del centrisme federal, la psicòloga **Alicia Boado**, i el secretari provincial de València i portaveu municipal del CDS al Cap i Casal, l'advocat **Fermin Artagoitia**, un home lligat professionalment a **José Luis Boado** a través d'un altre jurista i dirigent CDS, **José Luis Boronat**. Els altres tres han desaparegut a poc a poc de la disciplina suarista.

L'ex-PSOE **Manuel del Hierro** passà del CDS al grup mixt i avui és un

Canvi de parelles

Del partit on Àngel Sanchis Perales, Carlos Manglano i Ignacio Gil Lázaro manaven, els conservadors valencians han passat a una formació més teledirigida encara per Madrid-Fraga. I amb un fum de vells dirigents en bancarrota. Quirós, Barberá, Fuster i Lázaro ara són a la reserva. Agramunt ha guanyat contra tots.

Ismael L. Belda

home *frontissa* en les decisions municipals. El regidor **Francesc Bueno** ara milita amb els populars i, l'última gran catàstrofe, el també regidor **José Ignacio García Ninet** ja té un peu fora, rondant la porta dels mixtos. Ninet va ser l'únic regidor que s'oposà amb fermesa a la destitució del secretari i assessor dels centristes a l'ajuntament, l'advocat **Manuel de la Llave**, separat sense contemplacions per **Fermin Artañoitia**.

García Ninet, ex-degà de la Facultat de Dret i representant municipal centrista a la Fira de Mostres, compartia moltes afinitats sobre orientació política amb **De la Llave**, un militant que estava *fitxat* per haver-se atrevit a plantar cara a **Artañoitia** en una llista alternativa d'eleccions internes.

No obstant això, el rerefons de l'assumpte és un altre. Tant **De la Llave** com **Ninet** i, des d'una altra banda de la geografia, **Pere Gozalbo**, s'han mostrat contraris a una política d'enderrocament i persecució als socialistes.

L'ordenada per **Suárez-Caso-Campillo**. A les Corts, **Gozalbo** es va mostrar partidari d'una major contundència centrista, però d'una disposició constructiva amb el PSOE davant de la dreta del PP o d'Unió Valenciana.

A l'Ajuntament del Túria, **García-Ninet** i **De la Llave** han rebutjat repetidament el pacte centre-dreta per una possible moció de censura contra **Clementina Ródenas**, l'alcaldesa. **Ninet**, si prospera la moció, desobeirà **Artañoitia** per a votar a favor de la continuïtat de **Clementina**.

Aquests problemes no són una novetat. Contra el rei del centrisme valencià, **José Luis Boado**, gerent d'immobiliàries que ingressà en la UCD pre-CDS en 1982, el mateix any que **Artañoitia**, assessor jurídic d'algunes de les seues empreses, s'han alçat sempre veus de rebel·lia. Veus que mai han pogut guanyar, però que han criticat de forma categòrica l'estil de comandament de **Boado** i **Martínez-Campillo**, els amos de la finca centrista.

Simplement per fer memòria, recordar que tots els militants que al 1986 gosaren enfrontar-se als *capos* en una llista alternativa d'integració, candidatura que encapçalà el professor **Manuel Martínez Sospedra**, van ser expedientats, amonestats o expulsats. Molts d'aquests acusaren sense embuts **Boado** de «dreta dura lligada a l'Opus», i el seu grup, de ser un «clan familiar vinculat per relacions laborals en què no hi ha cap debat polític». □

Martín L. Quirós, l'home fort del PP a l'Ajuntament de València com a portaveu dels conservadors, aspirava al tercer lloc de la candidatura al Congrés de Madrid. No obstant això, en les primeres picabaralles ja passà a ocupar el sisè lloc de la llista, i en la papereta definitiva que va eixir dividres passat de l'avinguda de l'Oest, on hi ha la seu valenciana del PP, va aparèixer com a candidat quinzè. **Quirós**, que de tota manera no podria aconseguir l'acta de diputat —els populars han fet una previsió de cinc congressistes per València—, pagà així el seu enfrontament amb l'aparell dirigit per **Àngel Sanchis Perales** en connexió directa amb **Fraga**. I pagava també les seues discrepàncies amb el diputat autonòmic **Jorge Lamparero** i amb **Vicent Igual** i diversos càrrecs del partit per la formació-composició del comitè electoral.

El viatge de **Quirós** per la llista popular tan sols és una anècdota en el rebombori de noms i llocs que ha viscut el PP les dues últimes setmanes. Així, el dirigent liberal **Carlos Manglano** s'evaporà d'aspirant al Congrés i al Senat, i quedà a la reserva fins a les autonòmiques; el president provincial de València, **Ignacio Gil Lázaro**, que rondava pel segon lloc a la Cambra Alta, ni figura a la llista i, per voluntat de **Manuel Fraga** i **Àngel Sanchis Perales**, entra de cap de llista a la papereta secundària del Senat. D'altra banda, i més sorprenent encara, **Juan Antonio Montesinos**, un fidel seguidor de les consignes de Génova-Madrid, no menys que president *de facto* dels populars valencians, com a president de la gestora que provisionalment controla l'organització, ha acabat de tercer en la formació alacantina al Congrés, darrere d'un nou *cuñero*, l'ex-secretari general adjunt del PP, **Federico Trillo**, i del també diputat com **Montesinos**, **José Cholbi**, l'home de ferro de la Marina Alta. **Montesinos** ha consentit que **Trillo** fóra primer, i no ha tingut més re-

Pere Agramunt, el gran triomfador.

mei que suportar un autèntic perill als talons: el quart congressista, **Luis Fernando Cartagena**, alcalde d'Oriola i ferm popular en ascens que ha estat corroborat per una nombrosa tropa conservadora com a cap de llista en lloc de *l'ala Delta Trillo*. A les passades eleccions **Montesinos** també suportà un altre *cuñero*, l'ex-ministre **Juan Rovira Tarazona**.

Castelló-provincia no té problemes, perquè l'ex-president regional del PP, **José María Escuin**, obrira de nou la llista de la dreta. Però, tornant a València, tot és un ball curiós de vencedors i marginats. L'entrada al PP de **Pere Agramunt**, un home de **José Antonio Segurado**, ex-president de la versió valenciana de CEOE, la CEV, ho va canviar tot.

Agramunt, que manté fitxa popular des de la primavera d'enguany, ha volat ràpidament més enllà de la lluna. És el primer de la llista a San Jerónimo-Madrid, és el candidat a president regional dels conservadors valencians i és també, tirant fora la *crítica Rita Barberá*, l'esperada promesa popular per a governar la Generalitat. Ocupa, a més, la proa de la candidatura per